

V čísle najdete:

Radostné spočinutí po namáhavém čase.....	1
Výtah z jednání staršovstva.....	2
Jak žijeme: bratr Josef Cimpa.....	4
Pod ochranou Nejvyššího.....	7
Kalendář na duben 2023.....	8

Radostné spočinutí po namáhavém čase

To pro nás mohou znamenat Velikonoce jako vrchol postního putování. To pro mě vlastně znamenal také čas tzv. sabatiklu, neboli dlouhodobého studijního volna, které jsem čerpala 22.11.2022 -22.2. 2023 a kterému věnuji tento úvodník. Církev farářům umožňuje udělat si takový odstup od práce jednou za pět let. Využila jsem této možnosti poprvé a nelituji toho. Hlavní náplní, kterou si farář může sám zvolit, se mi stal Kurz nemocničního kaplanství pořádaný ETF UK. Velikonoční doba symbolizuje také napětí mezi lidskou konečností a nadějí, smrtí a Vzkříšením. I tyto asociace mi přicházely na mysl, když jsem doprovázela pacienty, kteří balancovali, zda svou ubývající energii vložit spíše do boje s nemocí a upnutí se k naději, nebo se v rozhovoru rozhodli otevřeně hovořit i o potřebě smíření a přípravě na věci poslední, pokud jejich stav nesl vážné riziko brzkého úmrtí.

Absolvovala jsem dvě týdenní stáže, první v Ústavu hematologie a krevní transfuze na Karlově náměstí, druhou v Ústřední vojenské nemocnici a v obou potkala členy našeho sboru v roli zaměstnanců! Třetí praxe mě ještě čeká v dubnu v Brně. V pastoraci bylo pro mě novou zkušeností chodit k pacientům jednorázově, nabídnout jim vhodnou formou rozhovor, který šel někdy do veliké hloubky a pak je již nikdy nevidět. Nové bylo také mluvit s mladými lidmi na pokraji smrti (neboť v ÚHKT jsou mj. pacienti s leukémií), to se ve sborech děje výjimečně. K praxím

pak patřily víkendové bloky teorie. Dozvěděla jsem se základy zdravotnického práva. Zajímavý je například právní koncept tzv. „dříve vyslovených přání“, podle nichž se personál řídí, pokud je pacient ve stavu, kdy není schopen vyslovit či nevyslovit souhlas. Lékař musí mít vždy dokument k dispozici v písemné podobě s podpisem pacienta. Léčený vyjadřuje souhlas či nesouhlas pro některé konkrétní situace, například nesouhlas některých pacientů s resuscitací, s amputací nebo transfuzí. Obecně jsem se utvrdila v názoru, že je dobré promyslet si, jak by měl závěr života každého z nás vypadat. Pomůže dát o tom rodině jednotnou informaci, nejlépe v písemné formě, nebo alespoň sdělit, kde takové instrukce pro případ úmrtí mám. Možná, že do velikonočního úvodníku se nám takové myšlenky příliš nehodí, ale věřím, že víra je velikou posilou i do těžkých chvil nemoci, stárnutí a úbytku sil. Věříme přece, že ani tam na „druhé straně“ nebudeme vychvázeni z Boží náruče. V kursu jsme měli také přednášky o liturgických prvcích a rituálech v pastoraci, psychologii nemocného, lékařskou a zdravotnickou etiku, nácviky komunikace v obtížných a krizových situacích, probírali jsme spiritualitu a duchovní potřeby zdravotníků a nemocných, doprovázení umírajících a pozůstalých, základy managementu s ohledem na spolupráci v multidisciplinárním týmu. Kurs zakončím závěrečným pohovorem 9. června. Jsem ráda, že mi sbor umožnil si sabatiku vybrat, a připravit se tak i do alternativní farářské role kaplanky, což bych jako doplnění svého polovičního úvazku v Dejvicích výhledově zamýšlela. Nadstavbou mi byla možnost více se věnovat své rodině i sama sobě, číst, sportovat a přemýšlet o své práci z odstupu. Děkuji vám všem, a především své trpělivé kolegyni, že jste zde čas bez mé přítomnosti dobře zvládli a těším se z toho, že se nyní opět můžeme setkávat.

Přeji vám pokojné a radostné Velikonoce!

Magdaléna Trgalová

Výtah z jednání staršovstva 2. 3. 2023

- Ohlédnutí za dlouhodobým studijním volnem M. Trgalové.

- Přijetí nové členky sboru Lucie Králové.
- Schválen evidenční dotazník sboru za r. 2022.
- Diskuse o účasti farářek na sborové dovolené, rozhodnutí podpořit účast S. Jacobea úhradou cestovních výdajů a příspěvkem na ubytování.
- Zajištění pastorálek 11.4. a 9.5. v našem sboru – možno hlásit se s pomocí M. Študentové.
- Technicko-organizační příprava víkendového pobytu konfirmandů 31.3.-2.4.
- Stanoveny termíny rodinných nedělí do prázdnin – 26.3., 16.4., 14.5., 25.6.
- Schválena žádost S. Jacobea o dlouhodobé studijní volno 07-09/2023.
- Schválena možnost uspořádat jednodenní sborový výlet do Ústí nad Labem především pro členy, kteří se neúčastní sborové dovolené v zahraničí.
- Schválen prodej cenných papírů (součást dědictví).
- Schválen výkaz hospodaření za r. 2022.
- Schválen plán hospodaření pro r. 2023.
- Schválen dar Fondu Compaternitas na podporu J. Kaluse ve výši 10.000,- Kč.
- Schválen příspěvek S. Jacobea na nákup software.
- Stanoven termín pro dobročinný prodej koláčů po bohoslužbách – 14.5.
- Schválen nákup nové UA vlajky za účelem vyvěšení na domě.
- Schváleno ladění pianina v JAK.
- Na podnět K. Řežábka schváleno dřívější zasílání informací ze sboru a seniorátu – v úterý.

Příští řádná porada staršovstva: 13.4. 2023 v 19:00 hod. (změna termínu kvůli velikonočním svátkům), své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně emailem).

Jak žijeme: bratr Josef Cimpa

Když jsem šla na domluvený rozhovor s bratrem Cimpou, pro jistotu jsem si vytiskla mapku, jinak bych se mezi těmi bytovými domy v Řepích ztratila. Venku začalo sněžit, foukal vítr a v dokonale elektrifikovaném bytě (v koupelně světlo na fotobuňku, totéž v předsínce) bratra Cimpy se u teplého čaje a výborných koláčků hezky povídalo.

Kde má Vaše rodina kořeny?

Narodil jsem se na venkově na Táborsku v roce 1941. Matka pocházela z chalupy – tak se říkalo menšímu hospodářství, na kterém vyrůstala. Otec byl kovář, měl svoji živnost. Po válce ještě rok v ní dělal, pak se rozhodl živnost přenechat matčinu bratrovi a přestěhovali jsme se do městečka Planá nad Lužnicí. Otec pak pracoval v Kovosvitu Sezimovo Ústí a matka byla zpočátku s námi doma. Byli jsme tři. Já jsem byl nejstarší, pak bratr o tři roky mladší a sestra, která byla ode mě mladší o pět let. Bratr tam ještě žije. Sestra už zemřela při dopravní nehodě.

Matka později začala pracovat v Silonu Planá nad Lužnicí.

Byla silně věřící katolička, všichni jsme byli pokřtěni a museli jsme chodit do kostela. Církevní dění, kromě večerní modlitby i jinak, se nepraktikovalo. Jakmile jsem odešel z domova, jakékoli kontakty s církví přestaly. Neměl jsem zájem.

Kam jste chodil do školy a jaký obor Vás nejmíc zajímal?

Byl jsem studijní typ, rád jsem se učil a tíhl jsem k technice. Do Tábora jsem chodil čtyři roky na strojní průmyslovku. Už tam jsem pokukoval po elektrotechnice a rozhodl se, že budu pokračovat dál ve studiu v tomto oboru. Dal jsem si proto přihlášku na ČVUT a byl přijat na elektro fakultu. Obor slaboproudá technika byl v Poděbradech. Tam jsem byl čtyři roky, poslední rok jsem dostudoval v Praze, kde jsem studium úspěšně ukončil.

Co následovalo po ukončení studia?

V Praze jsem si celkem brzo našel slečnu, byla jedináček, žila jen s tatínkem. Vzali jsme se a hledali jsme pro nás tři větší byt. Povedlo

se, měli jsme štěstí, našli jsme hezký byt v Libni.

Pokud jde o pracovní aktivitu, věnoval jsem nejdelší dobu měření – zejména měření plynu. Později se začaly prosazovat systémy zabezpečování a kontroly jakosti produkčních činností a na toto téma jsem si udělal i kandidaturu.

Jaký byl Váš další život?

S manželkou jsme měli dvě děti. Dceru, která tak trochu po mně vystudovala též ČVUT elektro. Je vdaná, má tři děti, dva kluky a holku, teď je jí 50 let. Synovi je 46 let, je dosud svobodný a pracuje v reklamní agentuře.

Jak šel čas, děti rostly, manželka začala být nemocná na roztroušenou sklerózu. Asi po pěti letech nemoci v roce 1997 umřela. Dcera byla už vdaná, my se synem jsme ve velkém bytě v Libni zůstali sami.

S manželkou jsme měli hezký život, zpočátku jsme i s dětmi hodně jezdili v létě do Plané, taky do teplých krajín do ciziny, do Polska a na Slovensko. V zimě jsme nikam nejezdili, nejsem sportovně založený a např. ani neumím lyžovat.

Co bylo po smrti manželky?

Se synem jsme opustili velký byt v Libni a pořídili jsme si každý svůj byt v Řepích. Syn bydlí nedaleko ode mne.

Po smrti manželky jsem jezdil na dovolené sám a později s přítelkyněmi, které jsem si našel, abych nebyl sám. Byl jsem např. ve Francii, Itálii, Egyptě, v Číně se synem, tak různě. Také jsem chtěl jet vlakem po Transsibiřské magistrále z Moskvy do Vladivostoku, ale covid mi to znemožnil.

V současné době mám přítelkyni, která bydlí na Dobříši a já tady v Praze. V zimě ona přijede sem a v létě zas já pomáhám s pracemi kolem domu. V Praze chodíme za kulturou a na Dobříši se věnujeme pracím kolem domu.

Jaká byla Vaše cesta do dejvického sboru a k církvi?

Jak jsem na začátku uvedl, mé kontakty s církví přestaly, když jsem v mládí odešel z domova. Trvalo to až do doby, než jsem si našel, musím říct, moc fajn přítelkyni Helenku Duškovou. Ona byla evangelička, celá její rodina chodila do sboru a já jsem přemýšlel, proč bych se taky nepřidal a rozhodl se, že budu s nimi chodit též. Neměl jsem s tím problém a začal jsem tedy docházet do dejvického sboru s nimi. Ve sboru jsem poznával nové zajímavé lidi, jezdil jsem s nimi na společné dovolené. Přihlásil jsem se za člena dejvického sboru, platím salár. Návštěvu sboru beru jako kulturně – společenskou záležitost s duchovním a lidským zaměřením. Měl jsem rád kázání bratra faráře Pavla Rumla, on na mě velice zapůsobil. Obdivuji bratra Zdeňka Susu a jeho zvláštní kázání. Přítelkyni jsem dal číst jeho knihy a ona byla nadšená. Sleduji se zaujetím i naše současné farářky Sašu Jacobea a Magdu Trgalovou. Pamatuji si i na Hudcovy. Když mám čas, rád přijdu do sboru, je tu příjemná duchovní společnost. Taky jsem chvíli dělal kávovou službu.

Členem sboru jsem zůstal i po smrti Helenky Duškové. Kdybych ji nepotkal, na pobožnosti bych nikdy nechodil. Cesty Boží jsou nevyzpytatelné.

Jak žijete teď?

Nenudím se. Jsem v různých spolcích, např. Ymca, Sokol, chodím cvičit, plavat, občas si jdu s přítelkyní zatančit. Nezapomínám na kulturu – divadlo, výstavy, na různé poznávací, kulturní a společenské akce. Teď také chodím na kurs francouzštiny. Několik let jsem chodil na Univerzitu třetího věku na Filozofickou fakultu UK. Tam jsem potkal svou nynější přítelkyni. Snažím se být aktivní a udržovat se.

Co byste řekl na závěr?

Myslím si, že církev dělá hodně pro potřebné lidi – a beru ji jako prostředek vnímání lidskosti v nás.

Děkuji za rozhovor

Zapsala: Naděžda Sleziaková

Pod ochranou Nejvyššího...

Bratr Jan Mašek svou vzpomínku na tatínka a úvahu o vlastní životní zkušenosti v únorovém č. Souterrainu orámoval označením zázrak a poselstvím jistoty života v ochotě v oddanosti a spolehnutí se na přítomnost Nejvyššího.

Jsem vděčna za to, že jsem se s bratrem presbyterem Maškem seniorem mohla setkat a zažít s ním spolu s mým svého času spolukolegou Pavlem Hlavsou krásné vstřícné rozhovory.

V této souvislosti ráda připomenu vynikající knížku nedávno zesnulého bratra Drago Fišera Hledám slova pro hledající (Mlýn, 2012), v níž skvěle uspořádal základní otázky života z hlediska člověka věřícího i z hlediska člověka nevěřícího - tedy theisty a atheisty - formou komentované rešerše myšlenek předních myslitelů. Uvedu v krátkosti výňatek z myšlenek, jež se daného tématu týkají (str. 17-19):

Odpovědí na otázku po smyslu života je otázkou víry v Boha. Víru v hlubším smyslu lze získat nebo ztratit. Ztratit víru znamená vzdát se tážení po hlubším smyslu života.

Farář Blahoslav Hájek v tomto smyslu dále uvádí: „nezodpovědění základních otázek je náš úděl, avšak každý, kdo si to uvědomí, má ještě před sebou tuto volbu: buď je svět a život v něm neuvěřitelným zázrakem a stvořitel tajemstvím, jehož poodhalování nám dopřává nadějnou vyhlídku, nebo je náhodou beze smyslu a po jeho cíli je zbytečné pátrat.“

Jedná se o rozhodování každého jednotlivého člověka. O víře se každý rozhodujeme v podmínkách nejistoty. Ve věcech smyslu života a naděje má takové odpovědné rozhodnutí strukturu víry...

Prof. Petr Pokorný uvádí analogii se soudcem při řešení sporu. Do řešení musí vstoupit soudce sám jako osoba (subjekt)... Lidské rozhodování má dvě fáze - první probíhá ve vědomé složce psychiky a ústí v ujasnění možností, druhou fází je volba sama, v níž hraje velkou roli nevědomá složka naší psychiky, v níž vzniká také naše hodnotová stupnice. Tato oblast je ovlivněna mnoha faktory, genetickým dědictvím i celým příběhem našeho dosavadního života; pro tuto oblast hebrejská bible užívá výraz srdce.

Kalendář na duben 2023

Bohoslužby 9:30	2.4. VP	Pavel Pokorný
odkaz na on-line vysílání najdete zde: dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani	6.4. Zel. čtvrtek, VP	A. Jacobea, M. Trgalová, pašije
	7.4. Velký pátek	A. Jacobea, kající bohoslužby
	9.4. Vzkříšení, VP	M. Trgalová
	16.4. VP	A. Jacobea, rodinné
	23.4. VP	A. Jacobea
	30.4. VP	M. Trgalová
	7.5. VP	A. Jacobea

YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:

youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-Fw

Konfirmandí (11+)	pátek v 15:30 – 18:30 (1× měsíčně, termíny: 21.4., 19.5., 23.6.)
Děti (5 - 11)	pátek v 15:30 – 18:30 (1× měsíčně, termíny: 21.4., 19.5., 23.6.)
Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00
Křesťan. služba	neděle 16.4. po bohoslužbách
Děti + maminky	čtvrtek 20.4. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 11.4. v 19:00, téma: Radost
Naši pěvci	středa v 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	každý pátek v 9:15 – 10:15
Obcování	bude ohlášeno
Biblická hodina	úterý v 16:00 – 17:00
Klub poznávání	13.4. v 9.30 téma: „Významné ženy v bibli“ (J. Kohoutová)
Staršovstvo	POZOR! 13.4. v 19:00
Ostatní	30.3. v 19:00 koncert Našich pěvců pro Domov Daniela (Střešovice) 31.3.-2.4. víkendovka konfirmandů (Mnichovo Hradiště) 2.4. v 19:30 slib DRS Diakonie Praha (při bohosl. u Martina ve Zdi) 7.4. ve 14:00 Nekostelní křížová cesta 8.4. v 8:45 výlet na Skalku (Mníšek pod Brdy) 20.4. v 18:00 seniorátní konference (Kobylisy)

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 23. 4. 2023.
Číslo vyjde 30. 4. 2023.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103